

Aan:

De minister van OCW, mevrouw dr. J. Bussemaker
De minister van SZW, de heer mr. L.F. Asscher
De staatssecretaris van VWS, de heer drs. M.J. van Rijn

Betreft: decentralisatie van beleid en de gevolgen voor vrouwen.

Den Haag, 26 augustus 2014

Ref:14/33/DG/LW

Geachte minister Bussemaker, minister Asscher en staatssecretaris van Rijn,

Vanuit de Nederlandse Vrouwen Raad bestaat de behoefte om u te informeren over de zorgen die we vanuit de vrouwenorganisaties signaleren m.b.t. de positie van vrouwen. Die zorgen komen voort uit de decentralisatie van beleid naar de gemeenten. Vrouwen voelen de druk om enerzijds meer uren betaald te werken en langer door te werken en om anderzijds tegemoet te komen aan het beroep dat op hen wordt gedaan om meer onbetaalde zorg te verlenen in de vorm van mantelzorg en vrijwilligerswerk. De nieuwe WMO, de Participatiewet en de bezuinigingen op de zorg geven hier aanleiding toe. We willen die zorgen toelichten en u vragen om waarborgen in te bouwen om te voorkomen dat vrouwen hier 'de prijs' voor betalen, in dit geval zelfs letterlijk.

De NVR ziet de noodzaak voor genderspecifiek beleid door gemeenten als het gaat om WMO en Participatiewet.

In hoeverre is het realistisch om te verwachten dat burgers voor elkaar gaan zorgen in de participatiesamenleving. *'Niet iedereen heeft zin, tijd of de vaardigheden om als mantelzorger of vrijwilliger ouders, familieleden of buren te verzorgen of verplegen'*. Aldus Kim Putters, directeur van het SCP, tijdens het jaarcongres van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) in juni 2014. Hij haakte bij zijn presentatie in op de dilemma's op weg naar de participatiesamenleving. *'We zien dat de mantelzorg tot nu toe vooral door vrouwen wordt gedaan van boven de veertig, die al gewend zijn om te zorgen. De mantelzorg komt nu nog vooral terecht bij een heel specifieke groep.'* En *'Reken je niet rijk bij het schrappen van basisvoorzieningen, professionele hulp is vaak aanvullend op informele zorg/mantelzorg'*

Dit stelt ons bepaald niet gerust. De vraag naar (onbetaalde) zorg die zal moeten worden verleend aan jongeren, zieken, ouderen, gehandicapten, zal toenemen. Meer mensen moeten onbetaalde zorg gaan verlenen. Wie gaat dat doen? Is er aan gedacht hoe kan worden voorkomen dat de emancipatie van vrouwen en hun moeizaam verworven economische zelfstandigheid worden teruggedraaid? Hiervoor is genderspecifiek beleid nodig.

- Kan het kabinet waarborgen dat gemeenten voldoende zijn toegerust om een genderspecifiek beleid te voeren als het gaat om het uitvoeren van WMO en Participatiewet? Welke maatregelen neemt uw ministerie daarvoor?

De NVR ziet de noodzaak voor genderspecifiek beleid door gemeenten als het gaat om lokaal werkgelegenheidsbeleid.

De praktijk toont aan dat in Nederland vooral vrouwen parttime werken en oververtegenwoordigd zijn in de publieke sector, onderwijs, zorg en welzijn; intussen verworden tot genderspecifieke beroepen. Deze sectoren worden zwaar getroffen door de bezuinigingen. Er komen veel vrouwen uit die sectoren nu zonder betaald werk te zitten. Hoe kan worden voorkomen dat zij hun economische zelfstandigheid verliezen en terecht komen in een afhankelijkheidsrelatie met alle risico's (toename slachtoffers van huiselijk geweld) die daarmee samen hangen? Wordt er gewerkt aan nieuwe banen voor deze grote groep vrouwen? De NVR acht het van groot belang dat beleid inzake werkgelegenheidsstrategie aansluit bij een beleid dat is gericht op de emancipatie van vrouwen en de uitbanning van discriminatie van vrouwen.

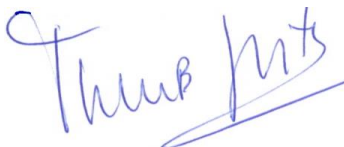
- Kan het kabinet waarborgen dat gemeenten voldoende zijn toegerust om een
- genderspecifiek beleid te voeren inzake werkgelegenheidsstrategie? Welke maatregelen neemt uw ministerie daarvoor?

Genderspecifiek beleid door gemeenten: wat is er voor nodig?

Nederland heeft het VN-Vrouwenverdrag ondertekend en levert elke 4 jaar een rapportage aan het CEDAW-Comité over de situatie van vrouwen in ons land. Dit is niet vrijblijvend. Het verplicht de overheid om op elk niveau, dus ook lokaal, genderspecifiek beleid te voeren. Nu dit heel actueel wordt door de decentralisatie en de bezuinigingen op de zorg dringt de NVR er bij uw ministeries op aan, hiervoor de gemeenten te faciliteren en erop toe te zien dat zij zich ook aan deze verplichting houden. Zo kan worden voorkomen dat de uitvoering door de gemeenten, onbedoeld, leidt tot een onevenredige last op de schouders van vrouwen en daarmee tot een terugdraaien van de vrouwenemancipatie. De vrouwen uit de NVR-achterban willen dat ze ook in de praktijk in staat worden gesteld volwaardig deel te nemen aan de samenleving m.n. waar het gaat om betaald werken en vrijwilligerswerk.

De NVR stelt voor om een Taskforce op te zetten waarin naast de 3 meest betrokken ministeries ook de NVR als grootste koepel van vrouwenorganisaties participeert. Deze Taskforce zou als taak moeten krijgen genderspecifiek beleid van de lokale overheden te bewerkstelligen, te monitoren en te evalueren.

De NVR is graag bereid om daarover met u in gesprek te gaan.

Dorenda Gerts
Voorzitter Nederlandse Vrouwen Raad